

วิถีชีวิตคนพลัดถิ่น
lifestyle of displaced persons

นาย ธีรพล พงษ์เตரியง

นิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2562-2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....*กิตติ แสงแก้ว*

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

.....*[Signature]*

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

.....*[Signature]*

กรรมการ

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....*[Signature]*

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ คอนประศรี)

.....*[Signature]*

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

.....*ภาณุ งามสม*

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

.....*[Signature]*

กรรมการ

(อาจารย์อัคราส พรขจรกิจกุล)

.....*[Signature]*

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนคล ศิริจิเจริญ)

.....*กิตติ แสงแก้ว*

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ วิธีชีวิตคนพลัดถิ่น
lifestyle of displaced persons

ชื่อ นาย ัญฐพล พงษ์ตรียาง

รหัสนักศึกษา 59020457

สาขาวิชา วิชาศิลป

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2562 – 2563

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ กิตติ แสงแก้ว

บทคัดย่อ

ประเพณีคนได้นิยมทำขนมสารทเดือนสิบใช้ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ซึ่งขนมสารทเดือนสิบมีลักษณะเป็นรูปวงกลม แผ่น หรือเป็นรูปทรงเรขาคณิต องค์ประกอบของสิ่งที่เรามองเห็น เส้นรูปร่าง น้ำหนัก สี ขนมนั้น ๆ ขนมนแต่ละชนิด ก็แตกต่างกันไป

ข้าพเจ้าได้ศึกษา และสังเกต สิ่งรอบ ๆ ตัว ที่เป็นเอกลักษณ์ ประเพณีสารทเดือนสิบ ในภาคใต้ของบ้านเกิดของข้าพเจ้า มาสื่อในงาน ให้ออกมาในงานศิลปะ ในสิ่งที่ข้าพเจ้าคิด พุดถึงครอบครัวที่ได้ย้ายเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจ และหิยบายความเป็นไปได้ในการประกอบสร้างจากขนมสารทเดือนสิบจากบ้านเกิดของข้าพเจ้าให้แสดงถึงอารมณ์ของวัตถุพร้อมใช้วิธีประกอบสร้างจากขนมลา ให้ได้ความรู้สึกในครอบครัวของคนต่างจังหวัด ประกอบสร้างเป็นเครื่องมือประกอบอาชีพของเขา มาเป็นงานประติมากรรม จากขนมลา ซึ่งก่อให้เกิดอารมณ์ รูปทรงในอาชีพเหล่านั้น

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน เริ่มต้นจากการศึกษา ทดลองหาความเป็นไปได้และลงพื้นที่ ทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของสถานที่ตรงนั้น โดยใช้ขนมลาที่มาจากประเพณีสารทเดือนสิบของภาคใต้ แสดงความรู้สึกถึงคนใต้ที่อยู่เมืองหลวง ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผ่านเทคนิค ใช้การประกอบสร้าง มาเป็นรูปทรงให้มีทิศทางความรู้สึก บรรยากาศในงานและสอดคล้องกับแนวคิดของข้าพเจ้า ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้เป็นการสร้างสรรค์ที่ข้าพเจ้า ค้นพบ ถึงแม้ว่าจะไม่สมบูรณ์ที่สุด มีข้อผิดพลาดอยู่บ้างตามข้อจำกัดทางเงื่อนไขของเวลาทุนทรัพย์และศักยภาพของตนเอง แต่ข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ ความคิด และกำลังความสามารถอย่างเต็มที่ข้าพเจ้านำความรู้ที่ได้ทั้งหมด ไปพัฒนาในงาน
ชุดต่อ ๆ ไปสุดทำยนี้ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานชุดนี้จะเกิดประโยชน์ให้แก่ผู้ที่สนใจแม้เพียง
เล็กน้อยก็เป็นเรื่องดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กิตติ แสงแก้ว ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนได้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า ขอขอบคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุนการทำศิลปนิพนธ์นี้

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดาซึ่งเป็นที่ยรักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูบาอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ณัฐพล พงษ์ตรียาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	2
1.4 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและความคิดสร้างสรรค์	3
2.1 ศิลปินที่มีความเกี่ยวข้องทั้งในด้านรูปแบบหรือเนื้อหา	4
2.2 ข้อมูลศึกษา	4
2.3 ข้อมูลศิลปินศึกษา	4
2.4 ข้อมูลอ้างอิง ในการดำเนินงาน	5
2.5 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	18
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	24
3.2 กระบวนการสร้างงาน	28
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	37
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	37
บทที่ 5 บทสรุป	46
บรรณานุกรม	48
ภาพผลงานศิลปะ	49
ประวัติผู้เขียน	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 2.1	วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร อ.นคร จ.นครศรีธรรมราช บริเวณข้าง ในมีสถานที่จัดจำหน่ายขนมพื้นเมืองภาคใต้ให้แก่นักท่องเที่ยว	6
ภาพที่ 2.2	บรรยากาศภายในของในวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร	7
ภาพที่ 2.3	ร้านจำหน่ายขนมสารทเดือนสิบ อ.นคร จ.นครศรีธรรมราช	7
ภาพที่ 2.4	ประเพณีสารทเดือนสิบ	8
ภาพที่ 2.5	การชิงเปรต	8
ภาพที่ 2.6	อริยชัย รุ่งแจ้ง	10
ภาพที่ 2.7	ทองหยอดขนาดใหญ่ 'Golden Teardrop'	10
ภาพที่ 2.8	อนุพงษ์ จันทร ศิลปมหาบัณฑิต (ศิลป์ไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร	11
ภาพที่ 2.9	หมา-นุษย์ ปี พ.ศ. 2550 โดย อนุพงษ์ จันทร	13
ภาพที่ 2.10	ลานบุญ – ลานกรรม ปี พ.ศ. 2560 โดย อนุพงษ์ จันทร	14
ภาพที่ 2.11	ผลงานร้าน โอเค ของนาวิน ลาวัลย์ชัยกุล	14
ภาพที่ 2.12	ผลงานของศิลปินอินก้า ะนะนีแบร์	16
ภาพที่ 2.13	How to Blow Up Two Heads at Once (Ladies). 2006	17
ภาพที่ 3.1	ชาวไทยพลัดถิ่นรวมตัวหลายอำเภอใน จ.ตาก	19
ภาพที่ 3.2	ร้านไก่ย่างกอและ แพลตคลองจั่น	19
ภาพที่ 3.3	ขนมจีนแม่ยาใจ แพลตคลองจั่น	20
ภาพที่ 3.4	ร้านอาหารตามสั่ง คนใต้	20
ภาพที่ 3.5	ร้านข้าวไข่เจียว คนใต้	21
ภาพที่ 3.6	ร้านไก่ทอด คนใต้	21
ภาพที่ 3.7	แพลตคลองจั่น	22
ภาพที่ 3.8	การเลี้ยงนกในคลองจั่น	22
ภาพที่ 3.9	ภาพประกาศการแข่งขันนครหงษ์จุก	23

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 3.10	ร้านซ่อมรองเท้าหนังของคนใต้ แถวแฟลตตองจัน	23
ภาพที่ 3.11	ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1	24
ภาพที่ 3.12	ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 2	25
ภาพที่ 3.13	ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1	26
ภาพที่ 3.14	ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	27
ภาพที่ 3.15	ขนมลา	28
ภาพที่ 3.16	ไม้กระดาน	28
ภาพที่ 3.17	น้ำ	29
ภาพที่ 3.18	เครื่องเป่าลมร้อน	29
ภาพที่ 3.19	ถุงมือแพทย์ ยางไนไตรล์ สีฟ้า	29
ภาพที่ 3.20	กาวลาเท็กซ์	30
ภาพที่ 3.21	เลื่อยจิ๊กซอร์	30
ภาพที่ 3.22	สว่านมือ	31
ภาพที่ 3.23	สกรูยึดไม้	31
ภาพที่ 3.24	ลวด	31
ภาพที่ 3.25	ภาพการ โรยแป้ง	32
ภาพที่ 3.26	ภาพเซาะลาออกจากกระทะ	33
ภาพที่ 3.27	ขั้นตอนการต่อประกอบชิ้นส่วนของผลงาน	35
ภาพที่ 3.28	ขั้นตอนประกอบชิ้นส่วนของผลงาน	35
ภาพที่ 3.29	ขั้นตอนเก็บรายละเอียดของผลงาน	36

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 4.1	ภาพรูปทรง ก.	38
ภาพที่ 4.2	ภาพรูปทรง ข.	38
ภาพที่ 4.3	ภาพรูปทรง ค.	39
ภาพที่ 4.4	ลักษณะพื้นผิว ก.	40
ภาพที่ 4.5	ลักษณะพื้นผิว ข.	40
ภาพที่ 4.6	ลักษณะพื้นผิว ค.	41
ภาพที่ 4.7	ลักษณะพื้นผิว ง.	41
ภาพที่ 4.8	วิเคราะห์ทัศนธาตุเส้น ก.	42
ภาพที่ 4.9	วิเคราะห์ทัศนธาตุเส้น ข.	42
ภาพที่ 4.10	วิเคราะห์ทัศนธาตุเส้น ค.	43
ภาพที่ 4.11	วิเคราะห์ทัศนธาตุเส้น ง.	43
ภาพที่ 4.12	วิเคราะห์ทัศนธาตุสี ก.	44
ภาพที่ 4.13	วิเคราะห์ทัศนธาตุสี ข.	44

บทที่ 1

บทนำ

อารมณ์ในงานศิลปะ ที่เกิดในงานทัศนศิลป์ ไม่ว่าจะเป็นสาขาจิตรกรรมประติมากรรม ศิลปะ ภาพพิมพ์ หรืองานออกแบบใด ๆ ก็ตาม เป็นอารมณ์ความรู้สึกแก่ผู้ดูได้โดยรับรู้จากสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า ด้วยการเห็นหรือด้วยประสาทสัมผัสทางตา หรืออารมณ์ที่ถ่ายทอดออกมาเป็นงานศิลปะ ที่เกิดขึ้นจริงเพราะงานทัศนศิลป์โดยทั่วไปจะมีการเคลื่อนไหวหรืออารมณ์แต่ลักษณะของทัศนธาตุ รวมทั้งองค์ประกอบทางศิลปะทำให้รู้สึกว่ามีอารมณ์หรือการเคลื่อนไหวผ่าน และความรู้สึกต่าง ๆ ในงานชิ้นนั้น ส่วนหนึ่งก็เกิดจากประสบการณ์ จากการรับรู้ ความรู้สึกอารมณ์ ของมนุษย์จากสิ่งของหรือธรรมชาติ เช่นเดียวกัน

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ประเพณีคนได้นิยมทำขนมสารทเดือนสิบใช้ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ซึ่งขนมเดือนสิบมีลักษณะเป็นรูปวงกลม แผ่น หรือเป็นรูปทรงเรขาคณิต องค์ประกอบของสิ่งที่เรามองเห็น เส้นรูปร่าง น้ำหนัก สี ขนมนั้น ๆ ขนมนแต่ละชนิด ก็แตกต่างกันไป เช่น ขนมพอง ทำมาจากข้าวเหนียว ขนมลาทำมาจาก แป้ง ไข่ไก่ สีกี้เป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ผลงานตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์ความรู้สึก ของผู้ชม ให้สามารถสื่อสาร ข้อมูลผ่านการรับรู้เรื่อง สี และมิติของสี ที่ก่อให้เกิดการลดหลั่น หรือการกระจายของส่วนประกอบ พื้นผิว เนื่องจากจะสร้างระยะความลึกของ บรรยากาศ การกระจายของพื้นผิวหนึ่งสามารถสร้างความน่าสนใจ และความรู้สึกของ อารมณ์ เช่น น้ำหนัก ในผิวเข้ม มายังน้ำหนักอ่อน และสี ในงานแต่ละชิ้น ขนมนแต่ละอย่าง สีกี้แตกต่างกันออกไป

เมื่อข้าพเจ้าได้ศึกษาและสังเกต สิ่งรอบ ๆ ตัว ที่เป็นเอกลักษณ์ ประเพณีสารทเดือนสิบ ในภาคใต้ของบ้านเกิดของข้าพเจ้า มาสื่อในงาน ให้ออกมาในทางงานศิลปะ ในสิ่งที่ข้าพเจ้าคิด พุดถึงครอบครัวที่ได้ย้ายเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจ และหิวยกความเป็นไปได้ในการประกอบสร้างจากขนมสารทเดือนสิบจากบ้านเกิดของข้าพเจ้าให้แสดงถึงอารมณ์ของวัตถุ พร้อมใช้วิธีประกอบสร้างจากขนมลา ให้ได้ความรู้สึกในครอบครัวของคนต่างจังหวัด ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างเป็นเครื่องมือประกอบอาชีพของเขา มาเป็นงานประดิษฐาน จากขนมลา ซึ่งก่อให้เกิด
 อารมณ์ รูปทรง ในอาชีพเหล่านั้น

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศาสนาวัฒนธรรมและความเชื่อของชาวพุทธ ให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้รู้ถึงความพยายามของคนต่างจังหวัด ในแต่ละอาชีพ
3. ให้ผู้ชมได้เข้าใจในอาชีพของคนต่างจังหวัด ที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานครมากยิ่งขึ้น
4. เพื่อนำเสนอการรับรู้ในรูปแบบใหม่ที่แตกต่างจากผลงานที่ผ่านมาในการแสดงผลงาน

1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของคนต่างจังหวัดที่มาอยู่ต่างถิ่นจากบ้านเกิดของตัวเอง
 ในวัยเด็ก ข้าพเจ้าและครอบครัวก็มีเรื่องราวการใช้ชีวิตเหมือน ๆ กันบิดาของข้าพเจ้าก็เคยเข้าไป
 ทำงานอยู่ในกรุงเทพ เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่การเอาตัวรอดในต่างจังหวัดที่ไม่ใช่บ้านเกิด
 ของตัวเองข้าพเจ้าเคยมีความผูกพันกับคนต่างจังหวัดเหล่านั้น ข้าพเจ้าได้หยิบยกความ เป็นวิถีชีวิต
 ของชาวใต้ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพ โดยสร้างรูปทรงของวัตถุประสงค์เครื่องมือที่ใช้เพื่อเป็นอาชีพ
 ช่อมรองเท้าเพื่อแสดงถึงแง่คิดของตนเองต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ในปัจจุบันนี้ โดยมีรูปแบบการ
 นำเสนอผลงานในลักษณะการจัดวางและจำลองเหตุการณ์

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1. เนื้อหาของ โครงการนี้จะครอบคลุมถึงความเป็นอยู่วิถีชีวิตของคนต่างจังหวัด ที่เข้ามาทำงาน
 อยู่ในกรุงเทพมหานคร
2. เป็นงานประดิษฐาน 3 มิติ

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มา

การที่ข้าพเจ้าพื้นฐานเป็นคนแต่จังหวัดตั้งแต่วัยเยาว์ ข้าพเจ้าเคยสัมผัสกับวิถีชีวิตชนบทเยอะกว่าสังคมเมืองวันหนึ่งเลยมีโอกาเข้ามาใช้ชีวิตในกรุงเทพมหานคร 4 ปี ข้าพเจ้าได้ไปพักอาศัยอยู่กับเพื่อน บริเวณแฟลตคลองจั่นซึ่งเป็นแหล่งที่พักอาศัยของชาวบ้านที่มาจากภาคใต้เป็นส่วนใหญ่ เหตุผลหลักเมื่อย้อนกลับไปในอดีต มาสาเหตุการย้ายเข้ามาปี 2530 ย้ายเข้ามา ร้อยละ 60 ย้ายเข้าศึกษาต่อ รองลงมา 40 เหตุผลทางเศรษฐกิจ มีการชักชวนนักศึกษารุ่นน้องที่เป็นคนใต้ด้วยกันให้มาอยู่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกัน โดยจะแชร์ค่าเช่ากันเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย บางคนเมื่อเรียนจบก็เช่าอยู่ที่นี้ต่อในสถานภาพคนทำงาน และเช่าแฟลตต่อเป็นของตนเอง การประกอบอาชีพ (เข้ามาอยู่เกินสิบปีขึ้นไป) ส่วนใหญ่ร้อยละ 60 ทำงานเป็นพนักงานเอกชน นอกจากนั้นบางส่วนก็ทำงานในส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจมีบางส่วนทำการค้าร้อยละ 16 และธุรกิจส่วนตัวแบบไม่เป็นทางการในบริเวณแฟลตคลองจั่น ที่มีมาก คือ การขายของได้มีทั้งขายข้าวแกง และขายอาหารใต้เฉพาะอย่าง ที่มักเป็นรถเข็น เช่น ไข่ทอดหาคาดใหญ่ ไข่กอกขนมโค จำปาตะ รวมทั้งแผงร้านขายวัตถุดิบพื้นเมือง เช่น สะตอ ลูกเนียง เครื่องแกงใต้ และอาหารแห้งจากบักขี้ไต้ และทำเครื่องหนังซ่อมรองเท้า แฟลตคลองจั่นเป็นแหล่งที่คนใต้อาศัยอยู่มาก และในการรับรู้ของคนทั่วไปมีเอกลักษณ์ที่เห็นได้ชัดคือ มีร้านอาหารบักขี้ไต้ที่เรียงรายสองข้างทาง มีความน่าสนใจคือร้านเหล่านี้นอกจาก ระบุว่าป็นร้านอาหาร หรือร้านอื่น ๆ บักขี้ไต้แล้วบางร้านยังระบุจังหวัด หรืออำเภออีกด้วยแสดงให้เห็นความหลากหลายของกลุ่มคนใต้อาศัยอยู่แฟลตคลองจั่นแห่งนี้ และข้าพเจ้าก็เคยได้ไปนั่งคุยกับชาวบ้านคุณตาคนหนึ่งแถวแฟลตคลองจั่นเขาได้พูดกับข้าพเจ้าว่าเขาเข้ามาทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครหลายปีเขาได้กล่าวให้ฟังว่าสมัยก่อนครอบครัว ของเขามีพี่น้องเจ็ดคน เขาเป็นพี่คนโตจะทำสวนสมัยก่อนก็ไม่มีที่ดินทำมาหากินเลยเขาต้องเข้ามาหางานในกรุงเทพมหานคร เพราะต้องหาเงินเลี้ยงน้อง ๆ ของเขา

ข้าพเจ้าเลยไปเห็นความสำคัญ ความพยายามของคนต่างจังหวัดที่ได้เข้ามาอาศัยทำงานอยู่ต่างถิ่นที่ไม่ใช่บ้านเกิดของตนเอง การจินตนาการและอารมณ์ความรู้สึกของผู้คน ในการโยกย้ายเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าจึงอยากที่จะถ่ายทอด อาชีพหรือการเป็นอยู่ในแต่ละวันของคนใต้ เป็นงานศิลปะให้ผู้รับชมผลงาน ได้มีประสบการณ์ร่วมของคนใต้เช่นเดียวกัน สื่อถึงความหมายและอารมณ์ของตัวผลงาน

การวิจัยครั้งนี้มีข้อมูลที่จำเป็นจะต้องศึกษาทำความเข้าใจเพื่อประมวลความคิด โดยแยกออกเป็น 3 ประเภทหลัก คือ ข้อมูลทฤษฎีอ้างอิงเพื่อเป็นกรอบความคิดกำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษา ข้อมูลเนื้อหาบทความวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งกรณีศึกษา ข้อมูลสร้างสรรค์

2.1 ศิลปินที่มีความเกี่ยวข้องทั้งในด้านรูปแบบหรือเนื้อหา

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎี

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายถิ่น

2.1.3 แนวคิดวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์

2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัว

2.1.6 แนวคิดเกี่ยวกับการรวมกลุ่ม

2.1.7 ข้อมูลจากงานเอกสารและงานวิจัย

2.1.8 จากชนบทสู่เมือง: ปัจจัย ผลกระทบ จากการย้ายถิ่น ของ วสวัตต์ สุทธิญาณณี

2.2 ข้อมูลศึกษา

2.2.1 ข้อมูลกรณีศึกษา คนใต้ที่เฟลตคลองจั่น

2.2.2 ข้อมูลจากข่าว

2.3 ข้อมูลศิลปินศึกษา

2.3.1 นาวิน ลาวัลย์ชัยกุล

2.3.2 Ai Weiwei

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูลอ้างอิง ในการดำเนินงาน

2.4.1 ประเพณีสารทเดือนสิบกับความเป็นอยู่พลตคลองจั่น

เป็นเวลากว่า 30 ปีแล้วที่ชุมชนคนใต้แห่งพลตคลองจั่น เป็นแหล่งรวมผู้คนจากภาคใต้ที่เข้ามาอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งส่วนใหญ่ขึ้นมาเรียนเพราะอยู่ใกล้มหาวิทยาลัยรามคำแหง และเดินทางได้สะดวก หลังจากเรียนจบก็ทำงานสร้างครอบครัว จนมีญาติพี่น้องตามมาอยู่ด้วย กลายเป็น ชุมชนใหญ่แห่งหนึ่งเมื่อคนไกลบ้านมาอยู่รวมกัน ประเพณีสำคัญอย่างสารทเดือนสิบจึงถูกจัดขึ้น เพื่อให้ คนที่ไม่ได้กลับบ้านเกิดในช่วงนั้น ได้ทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษผู้ล่วงลับ กลายเป็นงานใหญ่ ประจำปี ที่รวบรวมพี่น้องชาวใต้ในชุมชนระแวกใกล้เคียง และชุมชนพลตคลองจั่นให้ได้มาร่วมอิมใจอิม บุญ โดยที่พวกเขายังไม่ลืมรากเหง้าของตัวเอง (กลางเมือง , 22 ธ.ค. 2558) ลักษณะงานประเพณีวันสารทเดือนสิบที่มีรูปแบบการจัดกิจกรรมที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบ แตกต่าง ไปจากเดิมคือมีการใช้พื้นที่การจัดงานที่เปลี่ยนไป เมื่อก่อนใช้พื้นที่ของวัดใช้กิจกรรมในลักษณะ ทำบุญตามรูปแบบของศาสนาแต่นี้เปลี่ยน ไปใช้พื้นที่ส่วนกลางของชุมชนตามความต้องการของผู้คนได้ ย้ายถิ่นที่ย้ายเข้ามาอาศัยอยู่บริเวณพื้นที่นั้นหรือบริเวณใกล้เคียงเมื่อมีจำนวนมากขึ้นก็เริ่มมีการรวมกลุ่ม จัดกิจกรรมลักษณะเช่นนี้ เพื่อแสดงให้เห็นความต้องการ วิถีชีวิต วัฒนธรรมความเชื่อประเพณีเดิมของ กลุ่มพวกเขาที่ต้องการรักษาประเพณีไว้อยู่แต่ไม่สามารถกลับบ้านได้ แต่เปลี่ยนรูปแบบให้มีความบันเทิง เพิ่มขึ้นเพื่อดึงดูดความน่าสนใจให้กับกลุ่มบุคคลอื่นไม่ใช่แค่กลุ่มคนได้อย่างเดียวหรือกลุ่มที่ต้องการแค่ทำ กิจกรรมทางศาสนาอย่างเดียว

ประเพณีสารทเดือนสิบ เป็นงานบุญประเพณีของคนภาคใต้ของประเทศไทย โดยเฉพาะชาวนครศรีธรรมราช ที่ได้รับอิทธิพลด้านความเชื่อ ซึ่งมาจากทางศาสนาพราหมณ์ โดยมีการผสมผสานกับความเชื่อทางพระพุทธศาสนาเข้ามาในภายหลัง โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อเป็นการอุทิศส่วนกุศลให้แก่ดวงวิญญาณของบรรพชนและญาติที่ล่วงลับ ซึ่งเชื่อว่าจะได้รับการปล่อยตัวมาจากภูมิปรกที่ตนต้องจองจำอยู่เนื่องจากผลกรรมที่ตนได้เคยก่อไว้ตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยจะเริ่มปล่อยตัวจากภูมิปรกในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 10 เพื่อมายังโลกมนุษย์ โดยมีจุดประสงค์ในการมาขอส่วนบุญจากลูกหลานญาติพี่น้องที่ได้เตรียมการอุทิศไว้ให้ เป็นการแสดงความกตัญญูแก่เวทิต่อผู้ล่วงลับ หลังจากนั้นก็จะกลับไปยังภูมิปรก ในวันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 ช่วงระยะเวลาในการประกอบพิธีกรรมของประเพณีสารทเดือนสิบ จะมีขึ้นในวันแรม 1 ค่ำ ถึง วันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 ของทุกปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่สำหรับวันที่ชาวใต้มักจะนิยมทำบุญกันมากคือ วันแรม 13 ถึง 15 ค่ำ ประเพณีวันสารทเดือนสิบ โดยในส่วนใหญ่แล้วจะตรงกับเดือนกันยายนของทุกปี เมื่อวันที่ 28 ก.ย.62 ชาวตำบลหน้าถ้ำ อ. เมือง จ.ยะลา แต่งกาย เป็นผี เปรต เข้าร่วมงานบุญวันสารทเดือนสิบ ที่วัดคูหาภิมุข (พุทธไสยา นุสรณ์) ด้วยความสนุกสนาน ซึ่งการแต่งกายเป็นผี เปรต ของชุมชนหน้าถ้ำแห่งนี้ ถือเป็นประเพณี วัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาในพื้นที่ โดยพุทธศาสนิกชนได้นำอาหารหวานคาว พร้อมขนมเดือนสิบ ไปทำบุญถวายภัตตาหารเพลแก่พระสงฆ์ที่วัดใกล้บ้าน

พร้อมทั้งให้พระสงฆ์ได้บังสุกุลอัฐิส่งส่วนบุญส่วนกุศลไปให้พ่อแม่ปู่ย่าตายายที่ล่วงลับไปแล้ว และดับบาตรอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลไปให้ หลังจากนั้นนำเครื่องเช่น ไห้วตั้งที่ร้านเปรต เพื่อให้เปรต ภูตได้มากินเครื่องเช่น ไห้ว ที่ลูกหลานได้มาตั้งให้กินเป็นการแสดงความกตัญญูทดแทนต่อผู้ล่วงลับ สำหรับการชิงเปรต ประชาชนจะนำเครื่องเช่น ไห้ว ตั้งที่ร้านเปรต เพื่อให้เปรตภูตได้มากิน เครื่องเช่น ไห้ว ภายหลังจากที่พระสงฆ์ได้ประกอบ พิธีสวดเสร็จแล้วและพุทธศาสนิกชนได้ กรวดน้ำส่งส่วนบุญส่วนกุศลไปให้แก่บรรพบุรุษแล้ว ก็ได้ทำการตัดสายสิญจน์ เพื่อให้เปรตภูตได้ ทำการกินอาหารจากเครื่องเช่น ไห้ว

ภาพที่ 2.1 วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร อ.นคร จ.นครศรีธรรมราช

บริเวณข้างในมีสถานที่จัดจำหน่ายขนมพื้นเมืองภาคใต้ให้แก่นักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 บรรยากาศภายในของในวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร
ที่ท่า: พระธาตุเมืองคอน (2562)

ภาพที่ 2.3 ร้านจำหน่ายขนมสารทเดือนสิบ อ.นคร จ.นครศรีธรรมราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 ประเพณีสารทเดือนสิบ

ที่มา: Publish (2560)

ภาพที่ 2.5 การชิงเปรต

ที่มา: ศฤงคาร โอคอง (2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

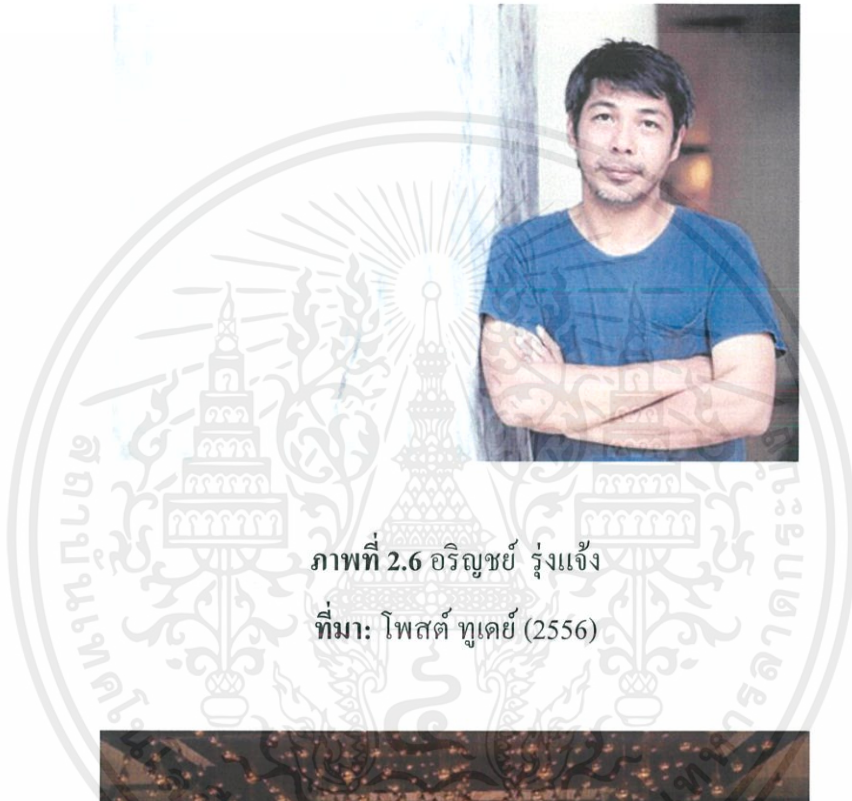
"ชิงเปรต" เป็นประเพณีของภาคใต้ที่กระทำกันในวันสารท เดือน 10 เป็นประเพณีสำคัญที่จัดขึ้นเพื่อทำบุญอุทิศแก่บรรพบุรุษผู้ล่วงลับไปแล้ว พระยาอนุমানราชชนได้กล่าวไว้ในสารานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานว่า การชิงเปรตที่ปฏิบัติกันในประเพณีสารทเดือน 10 นี้ มีลักษณะคล้ายกับการทิ้งกระดาษของจีน แต่การทิ้งกระดาษของจีนมีเป้าหมายตรงกับการตั้งเปรต-ชิงเปรตเพียงบางส่วน เท่านั้น กล่าวคือการทิ้งกระดาษของจีนเป็นการทิ้งทานให้แก่พวกผีไม่มีญาติ ส่วนการชิงเปรตของไทยเป็นการอุทิศส่วนกุศลไปให้ทั้งผี (เปรต) ที่เป็นญาติพี่น้องของตนเอง และที่ไม่มีญาติด้วย นอกจากนี้วิธีการปฏิบัติในการทิ้งกระดาษและการชิงเปรตก็แตกต่างกันด้วย ผู้เฒ่าผู้แก่หลายคนได้ยืนยันว่าการชิงเปรตไม่เป็นการอับมงคลแก่ผู้ชิงเปรต แต่อย่างไร ในทางตรงกันข้ามกลับถือว่าการทำบุญด้วยซ้ำไป เพราะเชื่อว่าบุตรหลานของเปรตตนใดชิงได้ เปรตตนนั้นย่อมได้รับส่วนนั้น เพียงแต่ว่าผู้ชิงต้องระมัดระวังในการที่อาหารหรือขนมที่ตั้งเปรตอาจตกหล่น ลงพื้น ซึ่งจะทำให้เกิดความสกปรกและเป็นอันตรายต่อสุขภาพเท่านั้น

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ประติมากรรมรูปทองหยอดขนาดใหญ่ชิ้นนี้ เป็นผลงานชิ้นโบว์แดงที่สร้างชื่อให้กับศิลปินไทย 'อริอุษย์ รุ่งแจ้ง' ในระดับนานาชาติ ซึ่งเคยได้รับการติดต่อให้ไปจัดแสดงที่ "เวนิส เบียนนาเลง" นิทรรศการศิลปะที่เก่าแก่และใหญ่ที่สุดงานหนึ่งของโลก ที่เมืองเวนิส ประเทศอิตาลี ในปี 2556 นอกจากนั้นยังเดินสายไปจัดแสดงในหลายประเทศทั่วโลกไม่ว่าจะเป็น สิงคโปร์ ได้หวัน ฝรั่งเศส และอังกฤษ โดยผลงานชิ้นนี้ถูกสร้างขึ้นเมื่อ 'อริอุษย์' เป็นศิลปินพำนักที่นิวยอร์ก และต้องทำงานร่วมกับศิลปินชาวเปอโตริกัน ซึ่งทั้งคู่ต้องหาจุดร่วมเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ก่อนศิลปินไทยจะค้นเจอประวัติศาสตร์เรื่องการค้ำน้ำตาล และขนมทองหยอดของไทยที่เดินทางมาจากโปรตุเกสเมื่อกว่า 500 ปีก่อน จึงเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ประติมากรรมรูปทองหยอดที่มีความซับซ้อน เช่นเดียวกับเรื่องราวในประวัติศาสตร์ด้วยใจรักในประวัติศาสตร์ ทำให้ก่อนหน้านี้ 'อริอุษย์' ได้สร้างสรรค์ผลงานจากเรื่องราวในอดีตหลายชิ้น ซึ่งศิลปินวัย 39 ปี มองว่าศิลปินเปรียบเหมือน Visual Maker ผู้หยิบเรื่องราวซับซ้อนมาสร้างใหม่ให้เป็นภาพ หรือวัตถุสัญลักษณ์

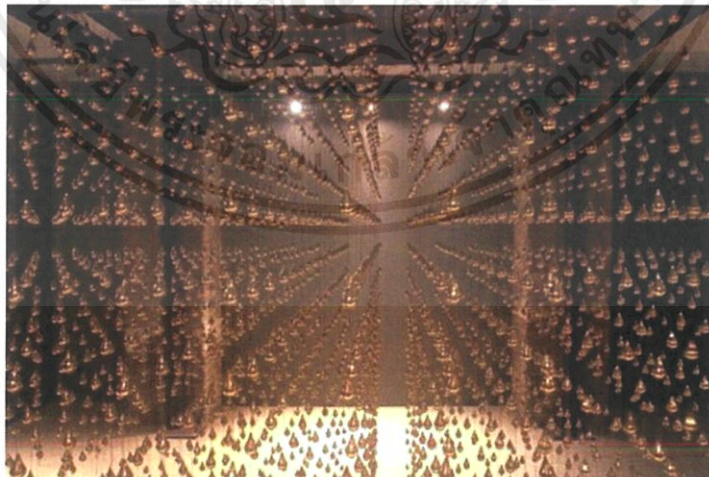
อริญชัย รุ่งแจ้ง

จบการศึกษาจากคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ก่อนได้ทุนไปศึกษาต่อด้านศิลปะที่ประเทศฝรั่งเศส และเริ่มต้นทำงานในวงการศิลปะมาตั้งแต่ปี 2545 โดย 'อริญชัย' ฝากถึงศิลปินรุ่นใหม่ว่าการจะเป็นศิลปินที่ยิ่งใหญ่ได้ต้องเริ่มจากการทำงานศิลปะให้มากพอ ซึ่งงานที่ดีก็จะเป็นตัวนำทางให้ศิลปินผู้นั้นประสบความสำเร็จในที่สุด

ภาพที่ 2.6 อริญชัย รุ่งแจ้ง

ที่มา: โพสต์ ทูเดย์ (2556)

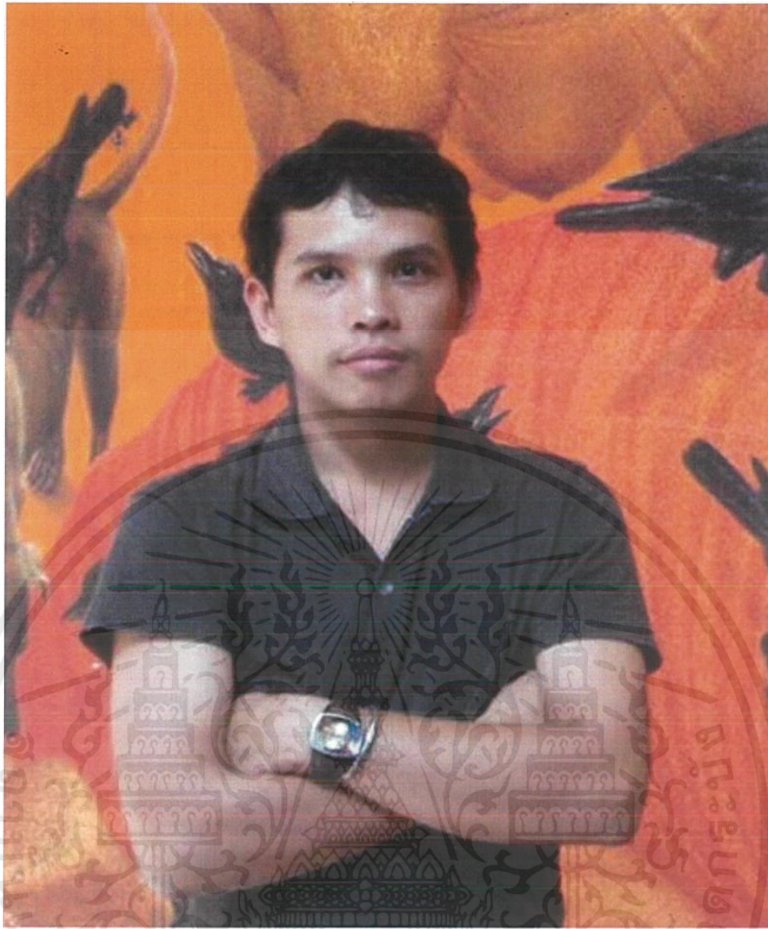

ภาพที่ 2.7 ทองหยอดขนาดใหญ่ 'Golden Teardrop'

ที่มา: ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์ (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนุพงษ์ จันทร

ภาพที่ 2.8 อนุพงษ์ จันทร ศิลปินหัตถ์ศิลป์ (ศิลปไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่มา: Baramee of Art (ม.ป.ป.)

คำว่าภิกษุสันดานกา ผมไม่ได้ทักทักแล้วเขียนขึ้นมาเอง แต่ว่าเป็นคำที่ปรากฏในคำสอนอยู่แล้ว ที่พระพุทธเจ้าได้เปรียบเทียบพระสงฆ์ที่ทำความผิดพระวินัยในด้านต่างๆ เอาไว้แล้วที่เกี่ยวข้องกับกา คนที่มองด้วยความรู้ความเข้าใจ ก็จะเข้าใจว่าเจตนาที่เราสื่อคืออะไร แต่เส้นบาง ๆ ที่มันหมิ่นเหม่ ที่ไม่เข้าใจ หรืออินกับกระแสนั้นก็จะเกิดการต่อต้าน ซึ่งหากย้อนดู ผมว่ามันมีงานชิ้นอื่น ๆ ที่ได้รับรางวัลแต่ไม่มีการพูดถึง” อาจารย์อนุพงษ์ จันทร เรียนจบศึกษาปริญญาตรีและโทจากคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในเวลาต่อมาได้ทำงานเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ก่อนหน้านั้นงานที่เขาชอบกลับไม่ใช่เรื่องราวของจิตรกรรมวาดภาพ แต่เป็นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประติมากรรม ในสมัยที่เขายังเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ที่ลาดกระบัง โดยประทับใจจากการสอนของ อาจารย์ที่ไม่ได้มองประติมากรรมเป็นดินเท่านั้น แต่เอาสื่อวัสดุหลายอย่างเข้ามาทำให้มันมากกว่า ประติมากรรมที่เราเห็นอยู่ จุดเปลี่ยนที่ทำให้เขาเปลี่ยนมาเป็นงานด้านจิตรกรรมก็คือช่วงที่เข้าไป เรียนที่มหาวิทยาลัยศิลปากร ในวิชาศิลปะพื้นบ้าน วิธีการมองงานศิลปะไทยร่วมสมัยมีขอบเขต กว้างกว่าภาพที่เรียนสมัยช่างศิลป์ พอได้เข้าไปเรียนจริง ๆ เขารู้สึกสนุก ก็เลยตัดสินใจเลือกในสิ่งที่ อยากรู้ “เพราะมันไม่ได้พูดถึงเรื่องของความเป็นรูปแบบ แต่พูดถึงความเป็นมิติของงาน มัน สามารถเป็นได้หลายมิติ แต่แนวคิดของงานเป็นคอนเซ็ปต์ ที่เราจะทำอะไรแล้วสื่อไหนจะมารองรับ ความคิดของเราที่จะมาทำงานได้ดีที่สุด”

ด้วยเหตุนี้เอง หลังจากที่ได้มีการสัมผัสเรื่องของศิลปะพื้นบ้านไทยอย่างลึกซึ้งในหลาย ๆ ด้าน อย่างเช่น ไปตามวัดแล้วได้เจอภาพเขียนในเรื่องของนรกเปรตหรืออสุรกาย อาจารย์อนุพงษ์ จึง นำมาพัฒนาในแบบศิลปะในแบบของตัวเองที่เกี่ยวกับพระทำผิดพระวินัยทางศาสนา แล้ว ปรับเปลี่ยนมาเป็นแบบเฉพาะของสังคม ทำให้สร้างสรรค์ผลงานออกมา อาทิ การแสดงศิลปกรรม ร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ครั้งที่ 18 ในภาพ “ภูมิดวง” การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 51 กับ “พุทธบริษัทหมายเลข 4” การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 52 ในภาพชื่อ “เสขบุญ-เสขกรรม” การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 53 จากผลงาน “ภิกษุสันดานกา” งานหลายชิ้นของเขาล้วน แล้วแต่ได้รับรางวัลใหญ่ ๆ แทบทั้งสิ้น งานที่เลือกให้เป็นมาสเตอร์พีซนั้น เขาเลือกงานชิ้นแรกที่ได้รับรางวัลเป็นกิจกรรมบัวหลวงแนวประเพณีซึ่งเป็นงานวิทยานิพนธ์ตอนศึกษาปริญญาตรีที่มี ชื่อว่า “ก้อนทุกข์” ซึ่งถ้ามองย้อนกลับไป ภาพแต่ละภาพของเขาอยู่ในแนวความคิดเดียวกันแทบสิ้น จะต่างออกไปก็แค่เนื้อหาเท่านั้น “ผมกำลังพูดถึงภาพลักษณ์ของบุคคลในปัจจุบันที่มีลักษณะคล้าย กับเปรตที่มีความละโมภ โลกมาก มีเรื่องของกิเลสตัณหาที่ไม่รู้จักพอ แล้วเรื่องของเปรตก็เป็นกุศโลบายคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่เขาเอาไว้สอนให้คนเกรงกลัวและละอายต่อบาป ผมเอาสิ่งที่เขาวาง มันเป็นเสขเล็กมาก ๆ เป็นเสขกรรมตามความเชื่อเอามาขยายต่อสิ่งที่คนกำลังจำทำผิดให้เกิดบาป ต่อไป ก็เลยเอาเรื่องนี้มาทำเป็นเนื้อหาหลัก”

การทำงานต่อชิ้นนั้นใช้เวลาหลายเดือน โดยวิธีการทำงานเกิดจากการสเก็ตจากลายเส้นขึ้นเล็ก ๆ ก่อนว่าจะเขียนอะไรออกมาบ้าง ขนาดของภาพจึงใหญ่ประมาณสัก 2 เมตร 50 เซนติเมตร โดยนำ ลายเส้นที่สเก็ตไปขยายด้วยการถ่ายเอกสาร เพื่อให้ได้เค้าโครงจากลายเส้นเดิม ซึ่งสามารถกำหนด สเกลของภาพได้ “ลักษณะของก้อนทุกข์ยังหมายถึงพระที่ทำผิดวินัย เช่นเสพกามในขณะที่ครองสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นะเพศอยู่ โครงสร้างของก้อนทุกขั้มันอาจเป็นลักษณะของภาพที่มันมีอยู่ในจิตรกรรมฝาผนังอยู่แล้ว คือเปรตที่แบกอัฐะของตัวเองนั่นแหละ อย่างที่วัดคูติจจะมีเปรตตนนี้ปรากฏอยู่ ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องนรกภูมิโดยภาพที่สวยงามมาก“ส่วนหนึ่งผมจึงเกิดแรงบันดาลใจจากจิตรกรรมฝาผนังเดิมที่เป็นช่วงเวลาในสมัยนั้นมองแล้วสื่้อออกมา ส่วนในสมัยของเรา สิ่งที่เราที่เป็นมนุษย์ความเหมือนจริงนี้แหละ ก็ปรับเปลี่ยนจากลายเส้นที่แบนกลายเป็นกล้ำเนื้อมากขึ้น ลักษณะที่ไม่ใช่มนุษย์แต่เป็นมนุษย์ เราก็จะสามารถสัมผัสกับภาพนั้นได้จริง”

ภาพที่ 2.9 หมา-มนุษย์ ปี พ.ศ. 2550 โดย อนุพงษ์ จันทร
ที่มา: จิต-ตระ-ธานี (2550)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 ลานบุญ – ลานกรรม ปี พ.ศ. 2560 โดย อนุพงษ์ จันทร
 ที่มา: ARDEL Gallery of Modern Art (2560)

นาวิน ลาวัลย์ชัยกุล

ภาพที่ 2.11 ผลงานร้าน โอเค ของนาวิน ลาวัลย์ชัยกุล

นาวิน ลาวัลย์ชัยกุล ศิลปินไทยเชื้อสายอินเดีย เกิดเมื่อปี 2514 ที่ จ.เชียงใหม่ จบ การศึกษาระดับปริญญาตรี จากคณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปี 2537 เป็นศิลปินไทยเชื้อสายอินเดียที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ รูปแบบผลงานอันท้าทายของเขาเกิดขึ้นจากการทำงาน เป็นทีมอาศัยความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญหลายฝ่าย เพื่อให้เป็นผลงานในเส้นทางศิลปะเชิงแนวคิด ขยาย 25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตสู่การสื่อสารกับสังคม เขาได้ก่อตั้งบริษัทนาวิน โปรดักชั่นจำกัดในปี ค.ศ. 1994 เพื่อเป็นตัวกลาง ในการผลิตผลงานศิลปะจากความคิดของเขาเอง โดยภาพรวมนั้นศิลปะของนาวิน ลาวัลย์ ชัยกุล ก็คือการ ค้นคว้าข้อมูลกับผู้คน ความคิด ความเห็นที่มีต่อสังคม นาวินได้ปะติดปะต่อข้อมูลของแต่ละสังคมไว้ด้วยกัน เป็นแนวคิดสัมพันธ์กับสถานที่ สิ่งแวดล้อมและมุ่งสัมพันธ์กับผู้ชมและสาธารณชนทั่วไป มีบทบาท เป็นผู้ร่วมวิจารณ์สังคมผ่านการเล่าเรื่อง ผลงานของเขาเป็นการต่อร่องระหว่างอัตลักษณ์ท้องถิ่นกับการ เคลื่อนตัวของ โลกาภิวัตน์ เป็นอีกหนึ่งแนวคิดเพื่อให้ศิลปะเป็นตัวกลางทำให้ประวัติศาสตร์ของพื้นที่ ผู้คน ประสานเข้ากัน จะเห็นได้ว่าศิลปินทั้งสองนั้นมีหลักแนวคิดในการสร้างสรรค์ที่มีที่มาเหมือนกันคือ สนใจใน ความเป็นรากหรือตัวตนของตนเองและกระบวนการปรับเปลี่ยน แต่สื่อในการนำเสนอแตกต่างกันยิบก่า จะใช้สื่อในรูปแบบของวัตถุในงานประติมากรรมเพื่อแสดงให้เห็นถึงกระบวนการที่ทำให้เกิดตัวตน และอัตลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมา ส่วนนาวินนั้นจะใช้ตัวตนการสร้างกิจกรรมขึ้นมาเป็นเครื่องมือผนวกกับมิติทาง สังคม วัฒนธรรม เชื้อชาติ Yinka Shonibar ภาพที่ 4 ภาพของศิลปินยิบก่า ชนิแบร์ ที่มาของภาพ : <https://www.bbc.co.uk/programmes/b06qnn2d> เข้าถึงเมื่อ วันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2562 ยิบก่า ชนิแบร์ (Yinka Shonibare) เป็นศิลปินชาวอังกฤษ เชื้อสายไนจีเรีย เขาเกิดที่เมือง ลอนดอน ประเทศอังกฤษ แนวความคิดในการทำงานของยิบก่า ได้มาจากการเริ่มตรวจสอบถึงรากเหง้า ของตัวเอง เขาารู้สึกว่าเขาเป็นคนอังกฤษเนื่องจากเกิดที่ประเทศแห่งนี้เติบโตเรียนอยู่ในประเทศแห่งนี้แต่ ในขณะที่เดียวกันเขาก็ปฏิเสธสีผิวดำ ของเขาไม่ได้ สีผิวย้าเดือนเขาถึงเชื้อชาติที่แท้จริงของเขาว่า มาจากที่ ไนน์ บิดาและมารดาของเขาคือชาวไนจีเรียที่อพยพโยกย้ายถิ่นฐานมายังประเทศอังกฤษ (ประเทศเจ้า อาณานิคมของไนจีเรีย) ถึงแม้ว่าจะเกิดในประเทศอังกฤษแต่ความเป็นจริงเขาก็คือคน แอฟริกัน ที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ ศิลปินมีการสร้างสรรค์ผลงาน โดยโดยมีกระบวนการแสดงออกในรูปแบบของใช้ลาย เสื้อผ้าที่มีอัตลักษณ์ที่แสดงถึงแอฟริกัน แต่มีลักษณะในรูปทรงของเสื้อผ้าที่แสดงถึงความ เป็นยุโรป โดยใช้ รูปทรงของหุ่นล่องเสื้อแต่ไม่มีส่วนหัวเพื่อไม่แสดงให้ถึงความ เป็นตัวตนของบุคคลนั้นแต่ใช้สีของผิวเพื่อ แสดงให้รู้ถึงกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะเชื้อชาตินั้น ๆ มีการใช้ทางทงของตัวรูปทรงที่เชื่อมโยงกับเหตุการณ์ใน อดีตด้วย เพื่อนำเสนอให้เห็นถึงประเด็นที่ว่ากระบวนการที่ทำให้เกิดตัวตนและอัตลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมา 2 ภาษาและเสนอให้กระแสดการเปลี่ยนแปลงเป็นปรากฏ การของยุคสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Yinka Shonibar

ภาพที่ 2.12 ผลงานของศิลปินยีนก้า ชะนีแบร์
ที่มา: BBC (2015)

ยีนก้า ชะนีแบร์ (Yinka Shonibare) เป็นศิลปินชาวอังกฤษ เชื้อสายไนจีเรีย เขาเกิดที่เมืองลอนดอน ประเทศอังกฤษ แนวความคิดในการทำงานของยีนก้าได้มาจากการเริ่มตรวจสอบถึงรากเหง้า ของตัวเอง เขา รู้สึกว่าเขาเป็นคนอังกฤษเนื่องจากเกิดที่ประเทศแห่งนี้เดบ โตรีเยนอยู่ในประเทศแห่งนี้แต่ ในขณะที่เดียวกันเขาก็ปฏิเสธสีผิวดำ ของเขาไม่ได้ สีผิวย่ำเตือนเขาถึงเชื้อชาติที่แท้จริงของเขาวา มาจากที่ ไหน บิดาและมารดาของเขาคือชาวไนจีเรียที่อพยพโยกย้ายถิ่นฐานมายังประเทศอังกฤษ (ประเทศเจ้า อาณานิคมของไนจีเรีย) ถึงแม้ว่าจะเกิดในประเทศอังกฤษแต่ความเป็นจริงเขาก็คือคน แอฟริกัน ที่ไม่ สามารถปฏิเสธได้ ศิลปินมีการสร้างสรรค์ผลงาน โดยโดยมีกระบวนการแสดงออกในรูปแบบของใช้ลาย เสื้อผ้าที่มีอัตลักษณ์ที่แสดงถึงแอฟริกัน แต่มีลักษณะในรูปทรงของเสื้อผ้าที่แสดงถึงความเป็นยุโรป โดยใช้ รูปทรงของหุ่นล่องเสื้อแต่ไม่มีส่วนหัวเพื่อไม่แสดงให้ถึงความเป็นตัวตนของบุคคลนั้นแต่ใช้สีของผิวเพื่อ แสดงให้รู้ถึงกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะเชื้อชาตินั้น ๆ มีการใช้ท่วงท่าของตัวรูปทรงที่เชื่อมโยงกับเหตุการณ์ใน อดีตด้วย เพื่อนำเสนอให้เห็นถึงประเด็นที่ว่ากระบวนการที่ทำให้เกิดตัวตน และอัตลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมา 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.13 How to Blow Up Two Heads at Once (Ladies). 2006

ที่มา: Deborah Sontag (2009)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ศิลปินนิพนธ์ ผลงานชิ้นนี้ เริ่มมาจากการทดลองหาวัสดุมาใช้ในการทำงาน โดยข้าพเจ้า ได้นำเสนอผลงานศิลปกรรมในรูปแบบงานประติมากรรม ที่เสมือนจริง โดยข้าพเจ้าได้ใช้ ขนมหลางในประเพณีสารทเดือนสิบ ซึ่งที่บ้านข้าพเจ้าได้ทำทุก ๆ ปี โดยทุก ๆ ปี ในวัดจะมีขนมพองลาที่ใช้ทำพิธี ข้าพเจ้าจึงได้หยิบยกขนมในประเพณีมาทำงาน ซึ่งวัสดุนี้ได้นำความหมายของ ความเป็นศาสนา ประเพณีหรือการเล่นที่เป็นคนได้เข้ามาด้วย ข้าพเจ้าได้นำมาประกอบสร้างเป็นรูปทรงต่าง ๆ และนำมาจัดวางองค์ประกอบใหม่เพื่อให้เกิดความรู้สึก ของการใช้ชีวิตของชาวบ้านกลุ่มนั้นจากแพลตฟอร์มออนไลน์ ผลงานศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ข้าพเจ้าได้ดำเนินงาน ประกอบด้วยการอธิบายถึงความสำคัญของที่มาและแรงบันดาลใจในการสังเคราะห์ข้อมูลจากอิทธิพลที่ได้รับนำไปสู่การวิเคราะห์ การสร้างสรรค์ผลงานด้วยการลงพื้นที่เพื่อหาข้อมูล การเขียนเป็นเอกสารศิลปนิพนธ์ เพื่อให้เข้าใจถึงกระบวนการสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบส่วนดำเนินการในภาคปฏิบัตินั้น ประกอบด้วยการขึ้นตอนการสร้างภาพร่าง งาน 3 มิติ เพื่อเข้าสู่กระบวนการพัฒนาภาพร่าง เพื่อสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรมต่อไป

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

กระบวนการสร้างภาพร่างและพัฒนาภาพร่างเริ่มต้นจากการค้นคว้าและเก็บข้อมูล ในการค้นคว้าและเก็บข้อมูลก่อนที่จะเริ่ม กระบวนการสร้างงานนั้น แบ่งได้ดังนี้

3.1.1 ศึกษาข้อมูล โดยลงพื้นที่เข้าไปแหล่งที่คนได้อยู่กันเยอะในกรุงเทพมหานคร

3.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน ของศิลปิน สังเกตเทคนิค วิธีการเพื่อนำมาปรับใช้ ในการสร้างสรรค์ งานศิลปนิพนธ์

3.1.3 เก็บข้อมูลภาพที่เกี่ยวข้องกับ การพลัดถิ่น ของคนต่างจังหวัด ในสังคม เมืองหลวง ก่อนนำไปสู่ขั้นตอนการสร้าง ภาพร่างและพัฒนาภาพร่าง

ภาพที่ 3.1 ชาวไทยพลัดถิ่นรวมตัวหลายอำเภอใน จ.ตาก เข้าร่วมร้องสื่อหลังถูกกองสภทรี ไม่ได้รับการเหลียวแลจากภาครัฐ เพื่อขอบัตรประชาชน เป็นคนไทยเต็มขั้นมานานกว่า 20 ปี.

ที่มา: <https://www.thairath.co.th/news/local/north/1280771>

ภาพที่ 3.2 ร้านไก่ย่างก้อแฉะ แพลตลตองจัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

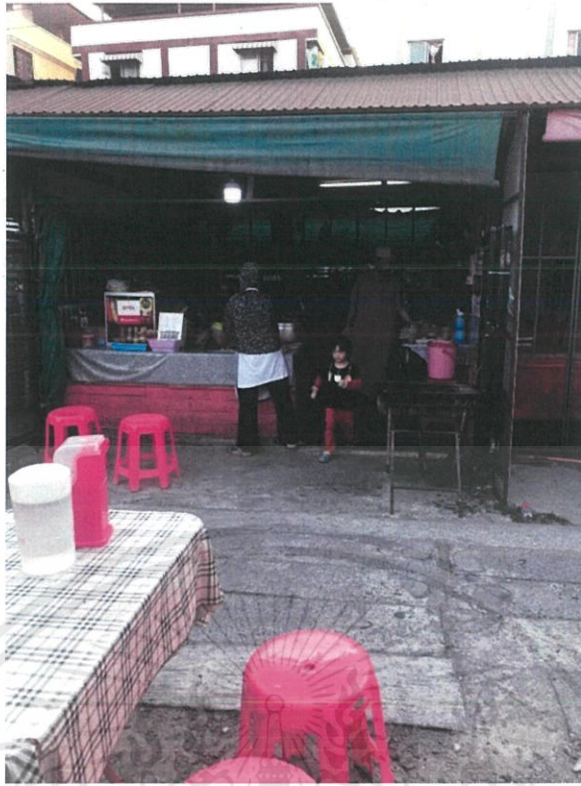
ภาพที่ 3.3 ขนมนจีนแม่ยาใจ แพลตคลองจั่น

ที่มา: <https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=at-heart&month=11-06-2017&group=11&gblog=1>

ภาพที่ 3.4 ร้านอาหารตามสั่ง คนใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.5 ร้านข้าวไข่เจียว คนใต้

ภาพที่ 3.6 ร้านไก่ทอด คนใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 แพลดคองจัน

ภาพที่ 3.8 การเลี้ยงนกในคองจัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกจ้าวคลองจั่น
วันที่ 23 ตุลาคม 2562
ณ สนามफलคลองจั่น

ประเภทเสื้อทอง ชิง 10 รางวัล			ประเภทสาวก ชิง 10 รางวัล		
รางวัล 1	ค่าเสื้อ	5,000	รางวัล 1	ค่าเสื้อ	5,000
รางวัล 2	ค่าเสื้อ	3,000	รางวัล 2	ค่าเสื้อ	3,000
รางวัล 3	ค่าเสื้อ	2,000	รางวัล 3	ค่าเสื้อ	2,000
รางวัล 4	ค่าเสื้อ	1,500	รางวัล 4	ค่าเสื้อ	1,500
รางวัล 5	ค่าเสื้อ	1,500	รางวัล 5	ค่าเสื้อ	1,500
รางวัล 6	ค่าเสื้อ	1,500	รางวัล 6	ค่าเสื้อ	1,500
รางวัล 7	ค่าเสื้อ	1,500	รางวัล 7	ค่าเสื้อ	1,500
รางวัล 8	ค่าเสื้อ	1,500	รางวัล 8	ค่าเสื้อ	1,500
รางวัล 9	ค่าเสื้อ	1,500	รางวัล 9	ค่าเสื้อ	1,500
รางวัล 10	ค่าเสื้อ	1,500	รางวัล 10	ค่าเสื้อ	1,500

๑ ค่าเสื้อทอง	500 บาท
๒ เสื้อ	45 บาท
๓ เงินชดเชย	11,000 บาท

๑ ค่าเสื้อสาวก	500 บาท
๒ เสื้อ	45 บาท

กติกา ประเภทเสื้อทอง
1. เสื้อ ๑ ตัว (เสื้อสีฟ้า) ๑ ตัว
2. เสื้อ ๑ ตัว (เสื้อสีฟ้า) ๑ ตัว
3. เสื้อ ๑ ตัว (เสื้อสีฟ้า) ๑ ตัว
4. เสื้อ ๑ ตัว (เสื้อสีฟ้า) ๑ ตัว

กติกา ประเภทสาวก
1. เสื้อ ๑ ตัว (เสื้อสีฟ้า) ๑ ตัว
2. เสื้อ ๑ ตัว (เสื้อสีฟ้า) ๑ ตัว

หมายเหตุ
๑. ผู้ที่สมัครแข่งขัน ประเภทเสื้อทอง ต้อง ประเภทสาวก
๒. ผู้ที่สมัครแข่งขัน ประเภทสาวก ต้อง 4 ขก. ๓. ๓ ขก.

ณ.ณ.ณ. ของคุณสุพจน์ คุณสมาน โยธภรณ์ และ ทีมงานสนับสนุน ณ.ณ.ณ.ณ.ณ.ณ.

๑๑๑ ของรวมได้ ๑๑๑
คลองจั่น 066-9933842

ภาพที่ 3.9 ภาพประกาศการแข่งขันนกกิ่งหัวจุก

ที่มา : จากเพจ Facebook คนใต้เฟลตคลองจั่น เข้าถึงเมื่อ วันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2562

ภาพที่ 3.10 ร้านซ่อมรองเท้าหนังของคนใต้ แถวเฟลตคลองจั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างภาพร่างนั้น เป็นการเริ่มกระบวนการทางความคิด ที่จะสร้างผลงานจริงโดยข้าพเจ้า ได้รวบรวมข้อมูล ภาพที่เกี่ยวข้อง กับคนพลัดถิ่นในสังคม เมืองหลวง เหล่านี้ เป็นแนวทางในการสร้างภาพร่างข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดเนื้อหาความคิดและ จินตนาการ ข้าพเจ้าออกมาเป็นรูปแบบเสมือนจริง 3 มิติ โดยแบ่งภาพร่าง 2 ชุดดังนี้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 3.11 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 1

ข้าพเจ้าได้สร้างจาก การลงพื้นที่ตามชุมชนในเมืองหลวง แล้วเห็นการละเล่นของคนใต้ที่อยู่บริเวณนั้น แลดูแพลตฟอร์มงานเขาเอาคนกรงหัวจุกมากแข่งขันกันเลยทำให้ข้าพเจ้าเลยคิดว่าถ้าไม่มีการแข่งขัน ก็ไม่มีแรงผลักดันให้มีการพัฒนา เรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ไปวันๆ พัฒนาแต่อาจจะช้าหน่อย กลับกันเมื่อมีการแข่งขัน ถ้าเรามัวแต่เฉื่อยหรืออู้อี้ คู่แข่งเราใช้เวลาเดียวกันนั้นนำเราไปแล้ว ถ้าเราช้า เราอาจจะไม่ได้อะไรเลย

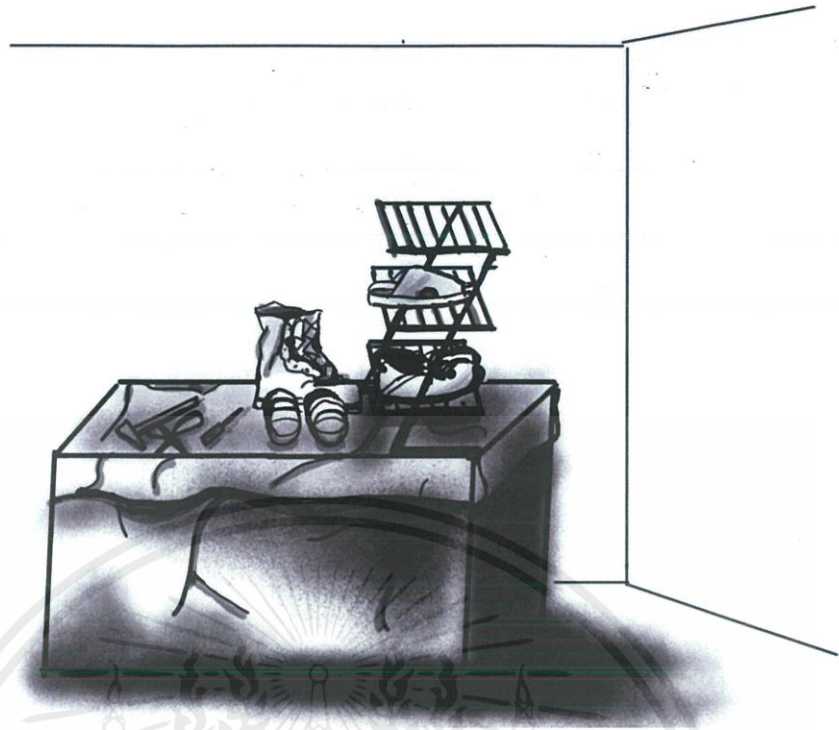
ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์และทบทวนถึงภาพร่างสามมิติจึงได้นำภาพร่างสามมิติชั้นที่ 2 เนื่องจากงานชิ้นนี้ให้ความรู้สึกของความเป็นชนมของชาวใต้ในฟอร์มที่น่าสนใจและสวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.13 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.14 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้มีแนวความคิดสร้างสรรค์จากขนมลา สารทเดือนสิบ เป็นการเล่าเรื่องของประเพณี
ในความคิดสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า

1. มีปัญหาของการจัดวางรูปแบบองค์ประกอบของรูปทรงและจัดการวัสดุ
2. มีการในขนาดใหญ่เกินไป

ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์และทบทวนถึงภาพร่างจึงได้นำภาพร่างชิ้นนี้ หาความเป็นไปได้ไป
สร้างสรรค์และผลงานศิลปะโดยที่ภาพร่างสามมิติชิ้นนี้มีอารมณ์บอกเล่าเรื่องราวถึงที่มาของอาชีพ
ของคนางจังหวัดและเนื้อหาได้เป็นอย่างดี โดยการจัดองค์ประกอบการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์และทบทวนถึงภาพร่างสามมิติจึงได้นำภาพร่างสามมิติชิ้นที่ 2 เนื่องจากงาน
ชิ้นนี้ให้ความรู้สึกของความเป็นขนมของชาวใต้ในฟอร์มที่น่าสนใจและสวยงาม

3.2 กระบวนการสร้างงาน

ข้าพเจ้าได้นำ ภาพร่างสามมิติชุดที่ 1 ภาพร่างชุดที่ 2 ภาพร่างที่ 1 มาขยายเป็นผลงานจริง โดยให้ความสำคัญกับรูปทรงและองค์ประกอบ ของขนมลาวิธีการประกอบสร้าง ที่เคยมีมาร่วมสร้างสรรค์กับการเผาให้แห้ง และไมในแบบตัวของข้าพเจ้า โดยการเดินทางไปหาข้อมูลในสถานที่จริง กับชาวบ้านที่มีการทำขนมลาฟอง ภายในต่างจังหวัดในภาคใต้ เพื่อยังคงความเป็นพื้นบ้านของวิถีชีวิตของชาวบ้านบริเวณนั้น ที่เคยมีมาร่วมกับการผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า

3.2.1 วัสดุอุปกรณ์

ภาพที่ 3.15 ขนมลา

ภาพที่ 3.16 ไม้กระดาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.17 น้ำ

ภาพที่ 3.18 เครื่องเป่าลมร้อน

ภาพที่ 3.19 ถุงมือแพทย์ ยางไนไตรล์ สีฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.20 กาวลาเท็กซ์

ภาพที่ 3.21 เลื่อยจิ๊กซอว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

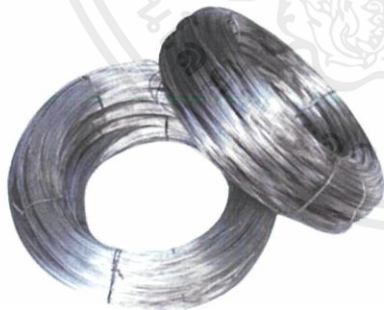
ภาพที่ 3.22 ส่วนมือ

ภาพที่ 3.23 สกรูยึดไม้

ภาพที่ 3.24 ลวด

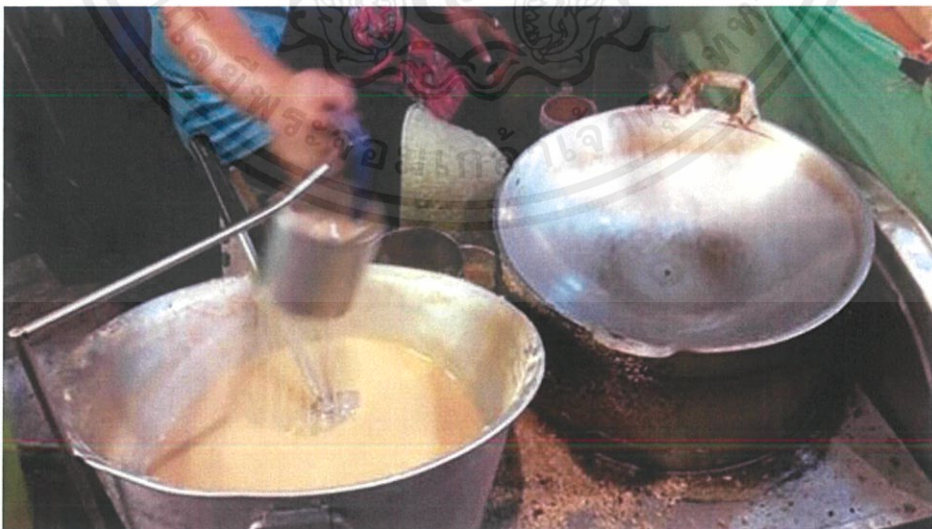

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 ขั้นตอนและวิธีการทำขนมลา

แป้งที่ปรุงเสร็จ เตรียมโรยในกระทะ เพื่อทำขนมลากรอบ

1. นำแป้งข้าวเจ้า 2 ส่วน ผสมกับแป้งข้าวเหนียว 1 ส่วนผสมลงในกะละมังที่เตรียมไว้
2. เติมน้ำตาลปี๊บที่เคี้ยวและวางไว้นานเย็นแล้ว ผสมลงไปนึ่งในแป้งใช้กรองหรือผ้าบางๆ กรองเอาเศษสิ่งที่เป็นตะกอนและสกปรกออกจากแป้ง
3. นวดแป้งและน้ำตาลให้เข้าเป็นเนื้อเดียวกัน ประมาณ 20 นาที การสังเกตว่าแป้งพร้อมที่จะทอด โดยยกมือขึ้นแป้งจะไหลเป็นสายไม่ขาด ก็แสดงว่าสามารถนำไปใช้ได้
4. ตั้งกระทะบนเตา ใช้ไขแดงต้มสุกผสมน้ำมันพืชเช็ดกระทะให้ทั่วเพื่อป้องกันขนมติดกระทะ
5. ใช้ไม้ตักน้ำมันชุบน้ำมันพืชทาให้ทั่วกระทะก่อนโรยแป้ง
6. นำแป้งใส่ภาชนะสำหรับโรย เช่น กะลาหรือกระป๋องเจาะรู นำไปโรยลงกระทะเป็นวงกลมสานไปสานมาหลายๆ ครั้ง จนได้ขนาดที่ต้องการแต่ต้องไม่ให้หนาหรือบางเกินไป
7. สุกแล้วใช้ไม้ปลายแหลมแซะแล้วนำขึ้นมาวางซ้อน ๆ กัน โรยแผ่นใหม่ต่อไป ทำแบบนี้จนแป้งหมด เป็นอันเสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 3.25 ภาพการโรยแป้ง [Online]. Availale :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<https://www.youtube.com/watch?v=P9QfWBOz5xI> April 29,2019

ภาพที่ 3.26 ภาพแหะลาออกจากกระทะ [Online]. Availale
: <https://wanwanthailand.wordpress.com/> April 29,2019

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 กระบวนการสร้างงาน

กระบวนการเริ่มต้นจากการศึกษา ทดลอง หาความเป็นไปได้ และทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของรูปทรงกรงนก และเครื่องใช้ในอาชีพ นำมาสร้างภาพร่าง ข้าพเจ้าได้เอาภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 2 และชุดที่ 2 ชั้นที่ 2 มาขยายเพื่อพัฒนาเป็นผลงานประติมากรรม โดยใช้วัสดุจากขนมลา และแสดงทัศนธาตุใน สี เส้น ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผ่านเทคนิคการประกอบสร้างหุ้มด้วยขนมลาออกมาเป็นรูปทรงกรงนก และเครื่องมือประกอบอาชีพเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของข้าพเจ้า โดยกระบวนการสร้างสรรค์มีดังนี้

1. หารูปทรงที่แสดงออกถึงอาชีพของคนพลัดถิ่น
2. สร้างภาพร่างสองมิติ
3. จัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ในการสร้างผลงาน
4. เริ่มสร้างสรรค์ผลงานจริง

เนื่องจากการขยายงานในแต่ละชั้น มีลักษณะกระบวนการสร้างงาน คล้ายกันจึงยกตัวอย่างงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 2 เพียงชั้นเดียว

ขั้นตอนการขยายผลงาน

ขั้นตอนที่ 1 ทำโครงสร้างจากการใช้ลวด มาตัดประกอบต่อเป็นกรงนก

ขั้นตอนที่ 2 แล้วแยกกรงนกเป็นส่วน ๆ เพื่อเอามาหุ้มขนมลา

ขั้นตอนที่ 3 ตัดขนมลาให้เป็นแผ่นที่ต้องการที่จะเอาไปใช้หุ้มไม้ที่เราทำโครงสร้างเอาไว้

ขั้นตอนที่ 4 ใช้กาวลาเท็กซ์ ทาให้ทั่วแผ่นขนมลาแล้ว เพื่อเอาขนมลามามาหุ้ม

ขั้นตอนที่ 5 แล้วใช้กระบอกฉีดน้ำฉีดเรื่อย ๆ เพื่อหล่อเลี้ยงไม่ให้ขนมลากรอบ

ขั้นตอนที่ 6 เอาทุกส่วนของกรงนกมาประกอบเข้าด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.27 ขั้นตอนการต่อประกอบชิ้นส่วนของผลงาน

ภาพที่ 3.28 ขั้นตอนประกอบชิ้นส่วนของผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.29 ชั้นตอนเก็บรายละเอียดของผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานชุดนี้มีแนวความคิดในการสร้างสรรค์เกี่ยวกับการนำเสนอผลงานที่ให้สัมผัสความรู้สึกถึงเอกลักษณ์ของคนใต้ที่พลัดถิ่น เพื่อสื่อถึงบริบทในสถานที่นั้นในกระบวนการทางเทคนิครูปแบบหรือองค์ประกอบในผลงานศิลปะนิพนธ์ล้วนมาจากการวิเคราะห์ เพื่อหาข้อดีและข้อเสียที่เกิดขึ้น ดังนั้นการวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อวางแผนในงานสร้างสรรค์ผลงานในขั้นต่อไป เพื่อช่วยให้ข้าพเจ้ามีแนวทางในการพัฒนาความคิดในงานประเพณีประติมากรรมที่ให้บรรยากาศ ความรู้สึก ที่ดีขึ้น

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์รูปทรงผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้าได้มาจาก การนึกคิด สะท้อนความรู้สึกของคนพลัดถิ่น อาจจะสะท้อนถึงความจริงในปัจจุบันนี้ผลงานที่สร้างขึ้นประกอบด้วย รูปทรง พื้นผิว เส้น สี ข้าพเจ้าได้แยกทัศนธาตุออกเป็นแต่ละชนิด เพื่อศึกษาลักษณะและหน้าที่เฉพาะตัวของแต่ละธาตุ รวมทั้งการประสานร่วมกับธาตุต่าง ๆ ซึ่งแสดงออกชัดเจนในผลงาน โดยสามารถวิเคราะห์จำแนกทัศนธาตุได้ ดังนี้

4.1.1 รูปทรง (Forms)

รูปทรง คือ รูปที่เกิดจากโครงสร้างที่มีเอกภาพ และสุนทรีย์ภาพโครงสร้างภายในและภายนอก อาจเกิดจากส่วนประกอบเดียว หรือหลายส่วนก็ได้ (ชะลูด นิ่มเสมอ, 2554:30)

ภาพที่ 4.1 ภาพรูปทรง ก.

ก. เป็นรูปทรงลักษณะกรงนกเขา จากขนมลาสารทเดือนสิบของภาคใต้ ให้แทนค่าถึงการเลี้ยงนกเขาของคนใต้ ที่ยังเหลืออยู่ในแพลตฟอร์มจัน

ภาพที่ 4.2 ภาพรูปทรง ข.

ข. เป็นรูปทรงลักษณะกรงนกกรงหัวจุกจากขนมลาสารทเดือนสิบของภาคใต้ ให้แทนค่าถึงการเลี้ยงนกเขาของคนใต้ ที่ยังเหลืออยู่ในแพลตฟอร์มจัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. เป็นรูปทรงลักษณะร้าน
 ช่อมรองเท้า จากขนม
 ลาสารทเดือนสิบของ
 ภาคใต้ ที่สะท้อนแทนค่า
 ถึง การประกอบอาชีพ
 ความเป็นอยู่ของคนใต้ ที่
 ยังเหลืออยู่ในแพลตฟอร์ม
 คลองจั่น

ภาพที่ 4.3 ภาพรูปทรง ค.

ผลงานชุดนี้ประกอบด้วยรูปทรงที่มีความหลากหลาย ทั้งแทนเรื่องราว ความหมาย และแทนค่า
 ความรู้สึก นอกจากนี้ผลงานมีรูปทรงประติมากรรมสามมิติ ของงานแต่ละชิ้นที่นำจัดเรียง
 ประกอบกัน ในงานชุดนี้ รูปทรงเหล่านั้นทำให้ภาพ โดยรวมภายในงาน ให้ความรู้สึกถึงอาชีพ การ
 เป็นอยู่ในแพลตฟอร์มคลองจั่น

4.1.2 พื้นผิว (Texture)

ลักษณะพื้นผิว คือ ลักษณะระนาบของวัตถุใด ๆ ที่สามารถรับรู้ได้ด้วยการสัมผัสและต้อง มีด้วยกัน 2 ชนิดคือพื้นผิวแท้ หรือลักษณะพื้นผิวจับต้องได้ สัมผัสได้ทั้งทาง จักขุสัมผัส และการสัมผัส ความรู้สึกที่สัมผัสได้มักจะตรงกัน เช่นผิวของต้นไม้ผิวก้อนหิน ส่วนผิวเทียม เป็นพื้นผิวที่เมื่อสัมผัสทาง จักขุสัมผัสจะเห็นว่า หยาบ ขรุขระ หรือเรียบมันแต่เมื่อสัมผัสด้วย สัมผัสอาจจะให้ความรู้สึกตรงกันข้าม (อาจารย์สำนัก วิชาสังคมศาสตร์, 2560:47)

ภาพที่ 4.4 ลักษณะพื้นผิว ก.

ภาพที่ 4.5 ลักษณะพื้นผิว ข.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6 ลักษณะพื้นผิว ก.

ภาพที่ 4.7 ลักษณะพื้นผิว ง.

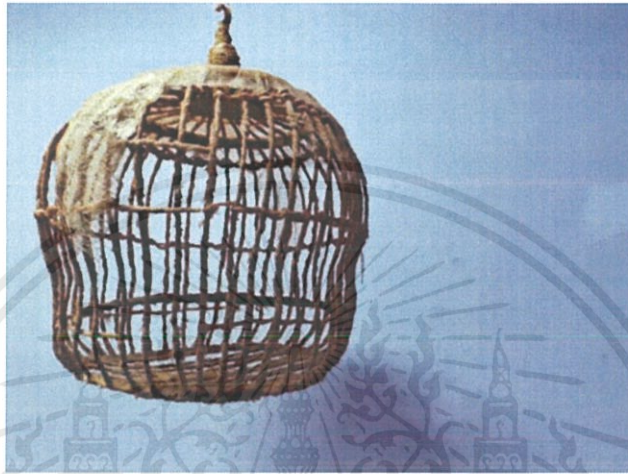
เป็นพื้นผิวที่เกิดจากขนมลาสารทเดือนสิบของภาคใต้ ให้ความรู้สึกมีรูปร่างเสมือนผืนผ้า และมีลายที่วิจิตร เหมือนมีเส้นไหมสีทองเส้นเล็ก ๆ ทับซ้อนกัน คนภาคใต้จึงเชื่อกันว่า การที่ทำขนมลาแล้วนำไปถวายพระ ก็เปรียบเสมือนว่าได้ส่งผ้าแพรพรรณไปให้กับบรรพบุรุษและผู้ล่วงลับให้ได้มีเครื่องนุ่งห่ม

ลักษณะพื้นผิวที่ปรากฏในงานชุดนี้ทำให้ผลงานมีความน่าสนใจปรากฏทั้งลักษณะพื้นผิว ปรากฏทั้งลักษณะพื้นผิวแท้คือพื้นผิวที่สัมผัสได้ ถึงความลึก ความนูน อันเกิดจาก รอย ขนมลาที่ทับซ้อนกัน ให้ความรู้สึก ขรุขระ หยิบ นอกจากพื้นผิวจะส่งเสริมถ่ายทอดอารมณ์ภายในงานให้สอดคล้องกับแนวความคิดและวัตถุประสงค์แล้วยังสามารถสร้างมิติก่อให้เกิดมิติ ความ หนา ความลึก ภายในงาน ทำให้องค์ประกอบโดยภาพรวมของงานชุดนี้ออกมาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 เส้น (Line)

เส้นเป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เช่นเป็นแกนของทัศนธาตุศิลป์ทุก ๆ แขนงเส้นสามารถแสดงความรู้สึกและสร้างรูปทรงต่าง ๆ ขึ้นศิลปินบางคนใช้เส้นเป็นเกณฑ์สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานเพราะสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและตรงใจ (ชะลูด นิ่มเสมอ, 2554:47)

ภาพที่ 4.8 วิเคราะห์ทัศนธาตุเส้น ก.

ภาพที่ 4.9 วิเคราะห์ทัศนธาตุเส้น ข.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 วิเคราะห์ทัศนธาตุเส้น ก.

ภาพที่ 4.11 วิเคราะห์ทัศนธาตุเส้น ง.

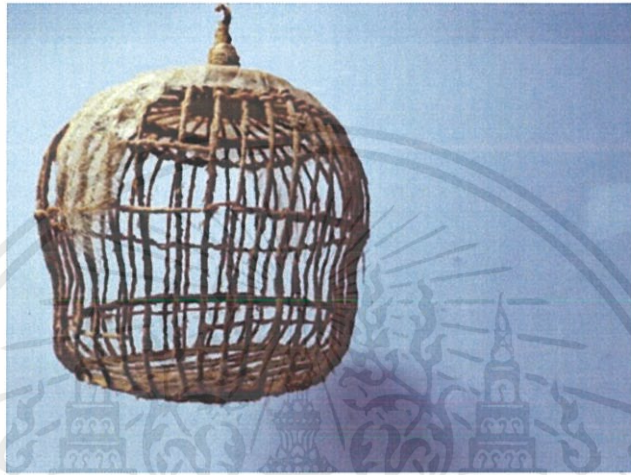
เป็นการสร้างงาน ที่มีเส้นของขนมลาทับซ้อนกัน ทำให้ผลงานประติมากรรม มีความน่าสนใจมากขึ้น โดยเส้นไม่ทำให้เกิดรูปทรง หรือสร้างมิติเท่านั้น อีกทั้งเส้นยังสร้างพื้นผิวที่มีความหยาบเกิดขึ้นในผลงาน และสร้างความรู้สึก เคลื่อนไหว แสดงถึงอารมณ์ เส้นขนมลาที่สลับทับซ้อนพาดผ่านกันไปมา มีเส้นไหมสีทองเส้นเล็ก ๆ ทับซ้อนกัน เสมือนผ้า

ในผลงานชุดนี้เส้นถือเป็นส่วนสำคัญเพราะข้าพเจ้าได้ เส้นในการเสริมสร้างผลงานเป็นองค์ประกอบ ทำให้สร้างสรรค์ผลงานได้อย่างสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 สี (Colour)

สีเป็นองค์ประกอบหนึ่งของงานศิลปะ ที่มีความหมายสามารถกระตุ้นหรือเร้าความรู้สึกต่าง ๆ ได้ การใช้สีมิได้มีจุดหมายบันทึกรูปแบบเท่านั้น ยังบอกความถึงของความต้องการที่จะบันทึกความรู้สึกอีกด้วยมนุษย์มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสีอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่เกิดจนตาย (อาจารย์ สำนัก วิชาสังคมศาสตร์, 2560:43)

ภาพที่ 4.12 วิเคราะห์ทัศนธาตุสี ก.

ภาพที่ 4.13 วิเคราะห์ทัศนธาตุสี ข.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานสองชุดนี้ สังกตสีใหม่ที่เกิดขึ้นภายในผลงาน สีที่ใช้สื่อภายในงานเป็นสีเหลืองเข้ม จาก ขนมลา ที่เสมือนสีจีวรของพระภิกษุสงฆ์ สีเหลืองแสดงถึงความระแวงระวัง ความวิตกกังวล

สีเหลืองภายในงานชุดนี้ยังมีความรู้สึก ของการเป็นอยู่ในวิถีชีวิตแบบบ้าน ๆ ของคน ต่างจังหวัด

สีเป็นอีกองค์ประกอบ หนึ่งที่ช่วยให้งานชุดนี้มีความน่าสนใจดึงดูดสายตาส่งเสริมให้เกิดความ สมบูรณ์ภายในงานแปลกใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อ “วิถีชีวิตคนพลัดถิ่น” นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองภายใต้หัวข้อ ประติมากรรม เอกลักษณะของคนใต้ ประกอบสร้างสิ่งใหม่ด้วยขนมลา สืบเนื่องจากการที่ข้าพเจ้าเป็นคนใต้ข้าพเจ้า ค้นพบถึงความน่าสนใจในรูปแบบทรงที่เกิดขึ้นในขณะช่วงเวลา ที่ข้าพเจ้าได้กลับบ้านช่วงปิดเทอม ซึ่งมีคนใต้ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมากที่กลับมาในในช่วงเทศกาลพร้อมกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเลยเข้าไปดูวิถีชีวิตในเมืองหลวง ข้าพเจ้าเลยได้เข้าไปที่แฟลตคลองจั่น ที่มีคนใต้อยู่กันเป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าเลยเห็นความเป็นอยู่บริบทในชีวิตของการทำงาน ของคุณลุงคนหนึ่ง ในแฟลตคลองจั่น เลยนำมาปรับใช้ด้วยการนำรูปทรงข้าวของเครื่องใช้หรืออุปกรณ์ในการประกอบอาชีพของลุงที่เป็นช่างซ่อมรองเท้าที่อยู่ใน แฟลตคลองจั่น คนที่ข้าพเจ้าได้ไปสอบถามมาในสถานที่ตรงนั้น มาเป็นพื้นฐานทางรูปทรง โดยศึกษาถึงการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ของเขา มาพัฒนาเป็นรูปแบบร้านซ่อมรองเท้า และนำทั้งหมดมาผ่านกระบวนการสร้างสรรค์เพื่อสะท้อนแนวความคิดและสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ไปพบเห็นมาจากสถานที่แฟลตคลองจั่นต้องการนำเสนอผ่านมุมมองของข้าพเจ้าเอง

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน เริ่มต้นจากการศึกษา ทดลองหาความเป็นไปได้และลงพื้นที่ ทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของสถานที่ตรงนั้น โดยใช้ขนมลาที่มาจากประเพณีสารทเดือนสิบของภาคใต้ แสดงความรู้สึกถึงคนใต้อยู่เมืองหลวง ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผ่านเทคนิค ใช้การประกอบสร้าง มาเป็นรูปทรงให้มีทิศทางความรู้สึก บรรยากาศในงานและสอดคล้องกับแนวคิดของข้าพเจ้า ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้เป็นการสร้างสรรค์ที่ข้าพเจ้า ค้นพบ ถึงแม้ว่าจะไม่สมบูรณ์ที่สุด มีข้อผิดพลาดอยู่บ้างตามข้อจำกัดทางเงื่อนไขของเวลาทุนทรัพย์และศักยภาพของตนเอง แต่ข้าพเจ้าได้ ความคิด และกำลังความสามารถอย่างเต็มที่ข้าพเจ้าจะนำความรู้ที่ได้ทั้งหมด ไปพัฒนาในงานชุดต่อ ๆ ไปสุดท้ายนี้ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานชุดนี้จะเกิดประโยชน์ให้แก่ผู้ที่สนใจแม้เพียงเล็กน้อยก็เป็นเรื่องดี

บรรณานุกรม

Unknown. (2557). ขนมไทย 4 ภาค ภาคใต้. สืบค้น 27 พฤศจิกายน 2562, จาก

<http://arisawongwan.blogspot.com/2014/01/4.html>

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2554). ขนมไทย. สืบค้น 27 พฤศจิกายน 2562, จาก

<https://www.lib.ru.ac.th/journal/kanom.html>

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). ขนมไทย. สืบค้น 27 พฤศจิกายน 2562, จาก

http://www.moe.go.th/datacenter/index.php?mod=Courses&op=showcontent&cid=79&qid=&lid=1042&sid=&page=&uid=&eid=&quiz_ansattempts=

Kapok. (2560). ประวัติขนมลา ขนมประจำเทศกาลบุญสารทเดือนสิบของชาวลำปาง. สืบค้น 27

พฤศจิกายน 2562, จาก <https://cooking.kapook.com/view96524.html>

MGR Online ภาคใต้. (2560). “ลากรอบ” ขนมโบราณพื้นบ้านลุ่มระดับ 4 ดาว รสชาติหวาน

กรอบ อร่อย พร้อมเป็นของฝากให้นักท่องเที่ยว. สืบค้น 27 พฤศจิกายน 2562, จาก

<https://mgronline.com/south/detail/9620000002945>

ประเพณีสารทเดือนสิบ. สืบค้นเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2562, จากวิกิพีเดีย

<https://th.wikipedia.org/wiki/ประเพณีสารทเดือนสิบ>

ขนมลา. สืบค้นเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2562, จากวิกิพีเดีย <https://th.wikipedia.org/wiki/ขนมลา>

พิชญาดา เจริญจิต. (2561). ขนมลา เมืองนครศรีธรรมราช. สืบค้น 27 พฤศจิกายน 2562, จาก

https://www.technologychaoban.com/bullet-news-today/article_73625

กัจจกร สุนพงษ์ศรี. (2556). สุนทรียศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กฤษนิศา เหลืออบจำเริญ. (2556). องค์ประกอบศิลป์. ปทุมธานี: สกายบุ๊กส์.

ขวัญใจ เอ็มใจ. (2540). ขนมหไทย. สารคดี. 27(630). 40-45.

จรรยา หยุทอง. (2556). เทศกาล งานประเพณีท้องถิ่นภาคใต้. จังหวัดปัตตานี: สถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา.

ธนภัทร รุ่งธนาภิรมย์. (2557). ทฤษฎีความงาม. กรุงเทพฯ: EARN concept, สำนัก.

สมปราชญ์ อัมมะพันธุ์. (2548). ประเพณีท้องถิ่นภาคใต้. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, สนพ.

อานนท์ อาทิตย์อุทัย. (2550). เรื่องเล่าจากคุณปู่...ภาคใต้ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: แสงดาว.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน : กรงนกเขา
 เทคนิค : ประติมากรรมสื่อผสม
 ขนาด : กว้าง*ยาว*สูง
 30x110x60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

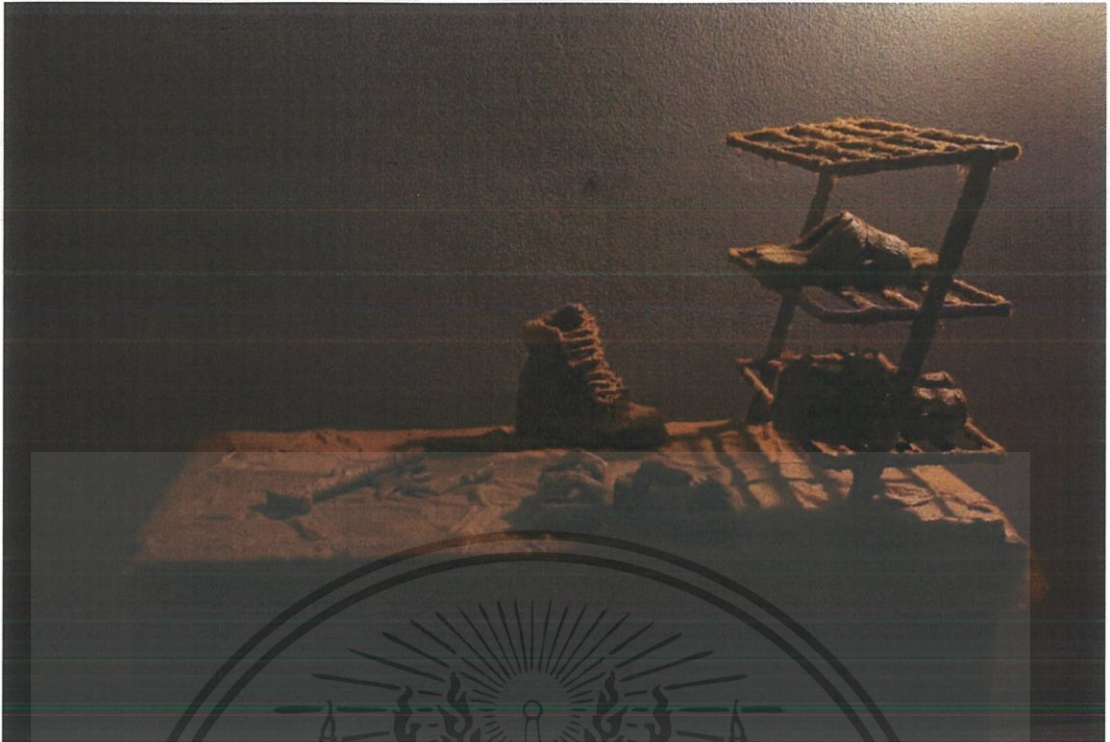

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน : กรงนก กรงหัวจุก
 เทคนิค : ประติมากรรมสื่อผสม
 ขนาด : กว้าง*ยาว*สูง

40x120x70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2 รูปที่ 1

ชื่อผลงาน : ร้านซ่อมรองเท้าคนใต้
 เทคนิค : ประติมากรรมสื่อผสม
 ขนาด : กว้าง*ยาว*สูง
 71*126*130

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 2 รูปที่ 2

ชื่อผลงาน : ร้านซ่อมรองเท้าคนใต้

เทคนิค : ประติมากรรมสื่อผสม

ขนาด : กว้าง*ยาว*สูง

71*126*130

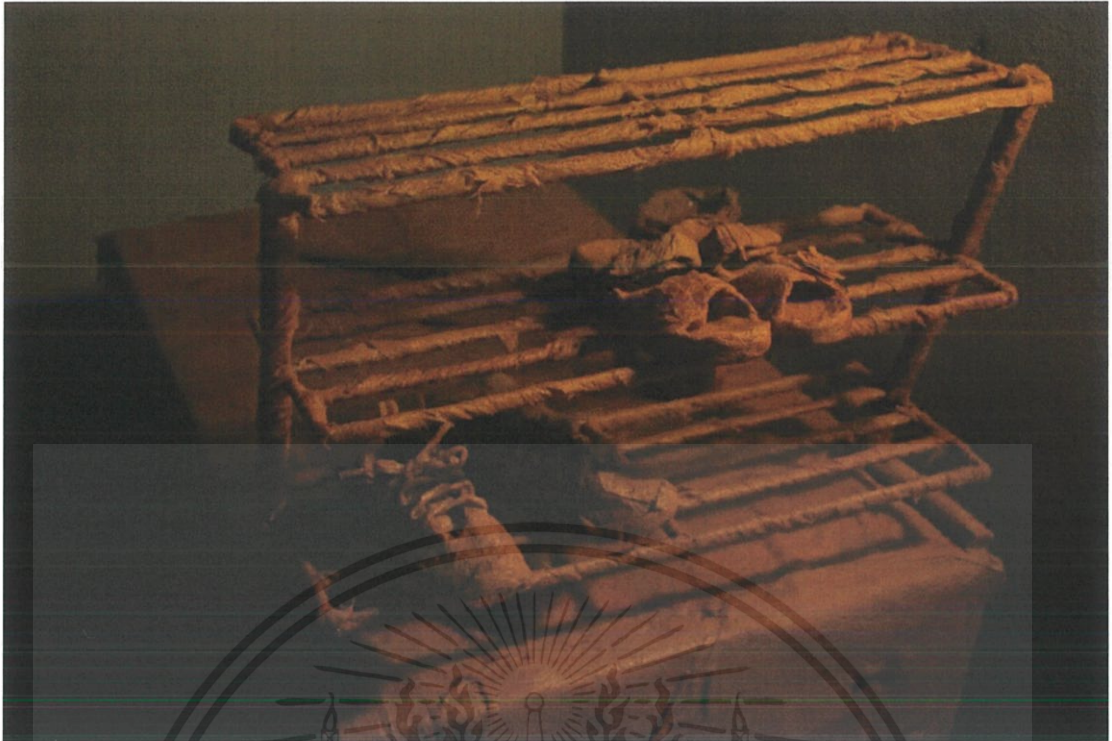
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 2 รูปที่ 3

ชื่อผลงาน : ร้านซ่อมรองเท้าคนใต้
 เทคนิค : ประติมากรรมสื่อผสม
 ขนาด : กว้าง*ยาว*สูง
 71*126*130

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะประดิษฐ์ชิ้นที่ 2 รูปที่ 4

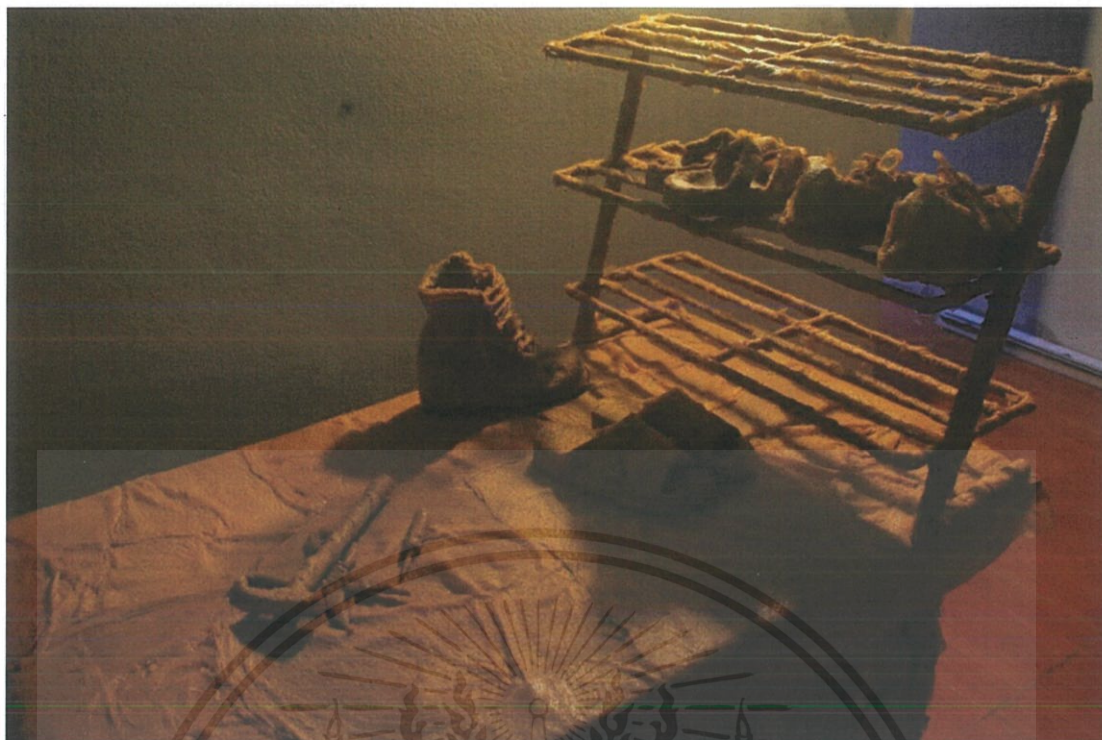
ชื่อผลงาน : ร้านซ่อมรองเท้าคนใต้

เทคนิค : ประติมากรรมสื่อผสม

ขนาด : กว้าง*ยาว*สูง

71*126*130

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 2 รูปที่ 5

ชื่อผลงาน : ร้านซ่อมรองเท้าคนใต้
 เทคนิค : ประติมากรรมสื่อผสม
 ขนาด : กว้าง*ยาว*สูง
 71*126*130

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายณัฐพล พงษ์ตรียาง
วัน เดือน ปีเกิด	13 มกราคม 2540 จังหวัด กระบี่
ที่อยู่	247 หมู่ที่ 5 ตำบล ลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัด กระบี่
ประวัติการศึกษา	2546-2551 คลองท่อมราชรังสรรค์ จังหวัด กระบี่ 2552-2558 วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม จังหวัด นครราชสีมา 2559-2562 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้